

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 8 września 2023 r.

Pozycja 241

POSTANOWIENIE

z dnia 18 maja 2023 r.

Sygn. akt Ts 191/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Rafał Wojciechowski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej P.J. o zbadanie zgodności:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 3) art. 17 ust. 11 ustawy wymienionej w punkcie 1 niniejszego postanowienia w związku z § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie 2 z art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

nadać dalszy bieg skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 31 sierpnia 2022 r. (data nadania) P.J. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru, wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującej sprawy.

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 25 maja 2022 r. (sygn. akt [...]) oddalił skargę kasacyjną skarżącego od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 21 marca 2019 r. (sygn. akt [...]) oddalającego skargę na postanowienie Ministra Zdrowia z 31 lipca 2018 r. (nr [...]). Orzeczenie to utrzymało w mocy postanowienie Wojewody K. z 3 marca 2017 r. (znak: [...]) oddalające zarzuty skarżącego w przedmiocie prowadzenia postępowania egzekucyjnego na podstawie tytułu wykonawczego z 12 lutego 2016 r. (nr [...]) wystawionego przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w T. Powyższy dokument zobowiązuje skarżącego do poddania małoletniego syna obowiązkowym szczepieniom ochronnym.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 21 października 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 4 listopada 2022 r.) wezwał skarżącego do doręczenia odpisów lub poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii orzeczeń potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej (wraz z czterema kopiami).

W terminie wskazanym w zarządzeniu skarżący nie doręczył wymaganych dokumentów.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 9 marca 2023 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 20 marca 2023 r.) wezwał skarżącego do doręczenia odpisów lub poświadczonych za zgodność z oryginałami kopii (wraz z czterema kopiami): wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 21 marca 2019 r. (sygn. akt [...]), postanowienia Ministra Zdrowia z 31 lipca 2018 r. (nr [...]) oraz poprzedzającego go postanowienia Wojewody K., a także tytułu wykonawczego wydanego w sprawie, w związku z którą została wniesiona skarga konstytucyjna.

Powyższe dokumenty skarżący złożył w Trybunale 27 marca 2023 r. (data nadania).

Zakwestionowanym w skardze przepisom skarżący zarzucił naruszenie prawa do prywatności oraz prawa do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 Konstytucji), a także naruszenie zasady dostatecznej określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji). Jego zdaniem zaskarżone przez niego przepisy naruszają również art. 87 Konstytucji, który statuuje zamknięty katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, podczas którego Trybunał bada, czy odpowiada ona określonym przez prawo wymogom.

2. W ocenie Trybunału skarga konstytucyjna spełnia przesłanki przekazania jej do merytorycznego rozpoznania, albowiem:

- została sporządzona przez adwokata, który przedłożył stosowne pełnomocnictwo;
- skarżący wyczerpał przysługującą mu drogę prawną, ponieważ od wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 25 maja 2022 r. (sygn. akt [...]) nie przysługuje żaden zwykły środek zaskarżenia;
- dochowany został trzymiesięczny termin wniesienia skargi, zastrzeżony w art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK, gdyż powyższe orzeczenie zostało doręczone skarżącemu 31 maja 2022 r., natomiast skarga została wniesiona do Trybunału 31 sierpnia 2022 r. (data nadania);
- prawidłowo został określony przedmiot skargi, tj. art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.; dalej: ustawa o zwalczaniu chorób zakaźnych), § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.; dalej: rozporządzenie) oraz art. 17 ust. 11 ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych w związku z § 5 rozporządzenia. Przepisy te statuuja obowiązek poddania się szczepieniom ochronnym;
- zakwestionowanym w skardze przepisom skarżący zarzucił naruszenie prawa do prywatności oraz prawa do decydowania o swoim życiu osobistym;
- skarżący wskazał, w jaki sposób – jego zdaniem – zakwestionowane w skardze przepisy naruszają powyższe prawa. Zarzucił bowiem, że wyłączały one możliwość odmowy poddania się obowiązkowym szczepieniom przez osoby obowiązane albo przez ich opiekunów prawnych lub faktycznych. Podniósł, że ograniczenie wyżej wymienionych praw nie spełnia wymogu proporcjonalności, gdyż obowiązkowe szczepienia ochronne są zabiegiem

medycznym obciążonym znacznym ryzykiem. Wskazał jednocześnie, że brak jest specjalnego funduszu, wypłacającego odszkodowania dla osób dotkniętych niepożądanymi odczynami poszczepiennymi. Skarżący stwierdził też, że występujące w niniejszej sprawie ograniczenie praw konstytucyjnych nie jest konieczne. W tym zakresie powołał przykłady innych państw, które zniosły obowiązek szczepień. Zdaniem skarżącego przedmiotowe ograniczenie nie nastąpiło na podstawie ustawy, gdyż liczba dawek poszczególnych szczepionek, jak również lata i miesiące, w których należy podać szczepionkę, wynikają z Programu Szczepień Ochronnych, będącego corocznym komunikatem Głównego Inspektora Sanitarnego;

– sformułowane przez skarżącego zarzuty nie są oczywiście bezzasadne w rozumieniu art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK.

W związku z powyższym Trybunał Konstytucyjny, na podstawie art. 61 ust. 2 u.o.t.p.TK, postanowił jak w sentencji.